

Česká republika
Obvodní soud pro Prahu 3
organizační složka státu

adresa: Jagellonská 1734/5, 130 05 Praha 3
telefon na informační centrum: 221 477 311(803)
faxové číslo na podatelnu: 221 477 243
webová adresa: www.justice.cz

e-mail: podatelna@osoud.pha3.justice.cz
ID datové schránky: 5thab2j
bankovní spojení: IČ: 00024406
číslo účtu: 524031/0710

Spisová značka: 52 St 4/2016

Praha dne 19.04.2016

pan

Jan Šinágl

Bratří Nejedlých 335
267 53 Žebrák

V ě c : Stížnost na chování soudkyně JUDr.Písaříkové
(při ústním jednání ve věci sp.zn 17 C 115/2015 dne 24.února 2016)

Vážený pane,

ve stížnosti ze dne 24.2.2016 uvádíte, že soudkyně JUDr.Písaříková (při ústním jednání ve věci sp.zn. 17 C 115/2015), po té, kdy jste oznámil, že si pořizujete zvukový záznam z jednání, Vás nejprve neoprávněně vyzvala k prokázání totožnosti a po té Vás, rovněž bez zákonného podkladu, vykázala z jednací síně.

Formulace stížnosti nasvědčuje tomu, že mezi oznámením o tom, že si hodláte pořizovat zvukový záznam, a rozhodnutím o vykázání z jednací síně spatřujete příčinnou souvislost. Takovýto postup by byl, samozřejmě, nepřípustný. Je nepochybné, že „vylučování některé formy veřejnosti soudního jednání (...) musí být vždy propojeno s legitimním cílem, jinak se jedná o svévoli, která se zcela míjí s cílem principu veřejnosti soudního řízení, jímž je především „kontrola“ soudní činnosti ze strany veřejnosti (...)“. Při prověřování Vaší stížnosti jsem měl na zřeteli jednak závěry právě citovaného nálezu Ústavního soudu (sp.zn. II ÚS 2672/07), jednak skutečnost, že omezení účasti veřejnosti při jednání musí být opodstatněno jak „legitimním cílem“, tak zákonnými důvody, upravenými např. v ust. § 54 občanského soudního řádu (o.s.ř.) nebo v ust. § 116 odst. 4 o.s.ř.

Soudce je při vedení jednání povinen dbát i o to, aby byla šetřena i další práva, např. práva osobnostní (ve vztahu k osobám zúčastněným při jednání). V této souvislosti považuji za vhodné předeslat, že chybný postup nespátřuji v tom, dotáže-li se soudce, zda je zvukový záznam z jednání pořizován pro účely zpravodajství či pro účely jiné, je-li položení takového dotazu motivováno snahou poskytnout posléze poučení o zákonných limitech případného budoucího použití zvukového záznamu.

Při šetření stížnosti jsem vycházel z protokolu o ústním jednání ze dne 24.2.2016, z Vámi pořízeného zvukového záznamu z tohoto jednání a z vyjádření soudkyně. Z těchto podkladů jsem učinil následující zjištění :

Z protokolu o jednání, ani z Vámi pořízeného zvukového záznamu, nevyplývá, že by Vás soudkyně vyzvala k prokázání totožnosti. Po té, kdy jste oznámil, že si budete pořizovat zvukový záznam, učinila soudkyně dotaz, pro jakou společnost (resp.pro tisk) si budete záznam pořizovat. Na to jste reagoval dotazem, zda se nějak změnilo ustanovení § 6 odst.3 zákona č.6/2002 Sb. Následovalo usnesení o přerušení jednání na 15 minut, na což jste reagoval výzvou, aby soudkyně přerušení jednání odůvodnila, a dalším komentářem, zejm. k podmínkám neveřejnosti jednání. Po patnáctiminutové přestávce bylo v jednání pokračováno usnesením, jímž jste byl vykázán z jednací síně dle ustanovení § 54 o.s.ř.

Soudkyně ve vyjádření k obsahu stížnosti uvedla, že prokázání totožnosti nepožadovala. Dotaz, pro jakou společnost (resp. zda pro tisk) bude záznam pořizován, nebyl motivován snahou upřít stěžovateli právo poříditi si zvukový záznam z jednání, nýbrž respektem k ustanovením § 81 a násl. občanského zákoníku o ochraně osobnosti (ve vztahu k osobám zúčastněným při jednání). Důvodem vykázání stěžovatele (označeného ve výroku usnesení o vykázání jako „nezjištěná osoba, která se dostavila do jednací síně a chce si pořizovat zvukový záznam z jednání“) bylo rušení jednání projevující se polemikou se soudkyní.

Na základě výše uvedených skutečností jsem učinil následující závěry :

Prvnímu stížnostnímu důvodu, totiž, že stěžovatel byl vyzván k prokázání totožnosti, nelze přisvědčit, neboť ani zvukový záznam z jednání, pořízený stěžovatelem, výzvu soudkyně k prokázání totožnosti neobsahuje. Ze záznamu je patrný pouze dotaz soudkyně, pro kterou společnost (resp. zda pro tisk) bude záznam pořizován. V položení takového dotazu nelze, z důvodů shora uvedených, spatřovat nesprávný postup, neboť bylo motivováno snahou poskytnout (posléze) poučení o zákonných limitech (případného) budoucího použití zvukového záznamu.

Prisvědčit nelze ani druhému stížnostnímu důvodu – tj., že k vykázání z jednací síně došlo bez zákonného podkladu. Polemické vystupování stěžovatele (projevující se výzvou k odůvodnění usnesení o přerušení jednání, poznámkou o nervozitě soudkyně či „poučováním“ soudkyně o tom, kdy může být jednání neveřejné) bylo nepatřičné a, s přihlédnutím k okolnostem, mohlo být hodnoceno jako rušení pořádku v jednací síni. Vyhodnotila-li soudkyně situaci takto, nelze přijetí pořádkového opatření, spočívající ve vykázání rušící osoby z jednací síně, považovat za projev svévole či zjevně excesivní jednání. Toto konstatování - ve vztahu k důvodnosti pořádkového opatření - je, pochopitelně, činěno zpětně, se zřetelem k tomu, že ani zvukový záznam není (obecně) způsobilý podat komplexní informaci o dění v jednací síni. Skutečnost, že důvodem vykázání z jednací síně bylo rušení jednání, je však ze zvukového záznamu z jednání patrná.

Formulace výroku o vykázání z jednací síně obsahuje údaj „nezjištěná osoba, která se dostavila do jednací síně a chce si pořizovat zvukový záznam z jednání“. K odstranění případných pochybností o tom, proč je tato formulace ve výroku použita, jsem si vyžádal doplňující vyjádření soudkyně. O vysvětlení, že se jedná o formulaci umožňující jednoznačné označení osoby, která má být vykázána (v jednací síni byla totiž jako veřejnost přítomna další osoba), nemám důvod pochybovat. V této souvislosti je vhodné poznamenat, že právě

přítomnost další osoby z řad veřejnosti vylučuje eventuální motiv soudkyně docílit vykááním stěžovatele z jednací síně toho, aby jednání dne 24.2.2016 proběhlo neveřejně.

Vzhledem k právě uvedeným skutečnostem jsem dospěl k závěru, že cílem opatření (odůvodněného odkazem na ust. § 54 o.s.ř.) nebylo omezení účasti veřejnosti při jednání nebo znemožnění pořízení zvukového záznamu z jednání, nýbrž zajištění nerušeného průběhu jednání.

Soudci zdejšího soudu jsou si plně vědomi významu zásady veřejnosti jednání, jakož i toho, že ustanovení § 6 odst. 3 zákona č.6/2002 Sb., upravující pořizování zvukových záznamů s vědomím předsedy senátu (resp.samosoudce), je třeba pojímat jako další formu realizace principu veřejnosti řízení. O respektu k ústavnímu rozměru tohoto principu soudního řízení svědčí, mimo jiné, skutečnost, že nenevidujeme žádnou důvodnou stížnost na postup soudců zdejšího soudu obecně (či na postup soudkyně JUDr.Pišařikové konkrétně), jejímž předmětem by bylo zneužití ustanovení o omezení účasti veřejnosti při soudním jednání.

S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem jsem Vaši stížnost neshledal důvodnou.

S pozdravem

JUDr. Michal Princ, v.r.
předseda Obvodního soudu
pro Prahu 3

za správnost : Bc.Darina Maříková